

הצעה שניה למטלת כתיבה – נכתבה על ידי תלמיד

אימולי במהלכו בוחרים ההורים הביולוגיים שלא לקיים כל קשר עם ילדם נקרא
 אימולי סגור. הנחיות חדשות של השירות למען הילד מרחיבות את הצורת
 ה"סגירות" לכדי הזכות של ההורים הביולוגיים לשמור על האנונימיות שלהם
 לתמיד. היינו, הם יכולים לסרב את פתיחת תיק האימולי עם-ידי הילד גם
 בהיעדר אלים בערות, 18. לדעתי, הצרות חדשות אלו יש בהן פגיעה חמורה עד
 בלתי-נסבלת בזכות הבסיסית של אדם להכיר את שורשיו - זכות שבין כך
 נמנעה ממנו במשק שנים.

נקדים ונאמר כי ישנה קשת רחבה של סיטואציות שיכולות להביא הורים
 להחלטה למסור את ילדם לאימולי. אין צורך להרחיב את הדיבור אודות מלון
 השיקולים האפשריים שהובילו להחלטה כזאת עם-מנת להבין את הצורך והרצון
 בפרטיות האם או האב הביולוגיים. יחד עם זאת, אני סבורה שהעול הנערם
 ממיומש הטולי כבד מכדי לאפשרו - ועולה בחומרתו מפגיעה אפשרית
 בזכות ההורים לפרטיות.

הכל וודאי יסכימו כי אין למנוע מאדם בוגר מיזע עם מחלה שהתלמדה אצלנו,
 מיזע עם מצב חשבון הבנק שלו... תמורה אם כן ההחלטה למנוע מאדם מיזע
 אף יותר פונדמנטלי המתייחס לשורשיו האישיים. חוסר-האונים שבאי-הידיעה
 ובהיעדר כל נחישות אפשרית אליה הוא וודאי מתסכל וקשה נפשית - מיזע
 לעולם זאת לאדם אם ניתן לחסוך זאת ממנו...?

יתר על כן, בראייתי, מצב של ילד שהוריו "עלומים" לעד מעלה אסוציאציות
 למדינות בעלות מדיניות חסוכה. כך למשל, בתקופת שלטוןו הדיקטטורי של
 צ'אוס'סקו נאסרו הפלות או שימוש באמצעי מניעה, והופצה תעמולה עדיד ילודה
 מסיבית עם נפילתו התללו עשרות-אלפי ילדים נטושים, מורעבים וחולים - אשר
 רבים מהם אומצו ע"י הורים מערביים - אך וודאי לא יוכלו לעולם לאתר את
 הוריהם הביולוגיים. מובן כי הדילמה בה אנו דנים רחוקה לאין-ערוב מדימא
 זו - אך היא ניתנה בשביל להבהיר מה מצב הקיצון אמור להיות בשביל ילד
 לא להיות נחיש לשורשיו (מקרים "יומיומיים" יותר הם אימוצים בין-מדינותיים של
 ילדים מהעולם השלישי).

לסיכום, לדידי החלטת השירות למען הילד לאפשר להוריו הביולוגיים למנוע את
 חשיפת זיהומם בפני הנם/ בתם שהועברו לאימולי מעוררת תרעומת
 באטימותה. אין הצדקה להשארת תיק האימולי האישי של אדם בוגר חסוי
 מעיניו שהרי הפגיעה הפוטנציאלית בפרטיות ההורים אינה משתווה לזו של ילד
 שלא יכול להיע למיזע עם שורשיו.

הערכת מימד התוכן

החיבור נפתח בהגדרת נושא המטלה (מהו אימוץ סגור) ואת הרעיון המרכזי (אימוץ סגור מהווה פגיעה חמורה בילד). הכותבת ממשיכה בבחינת ההקשר הרחב של נושא המטלה (הסיבות בגינן הורים מוסרים ילד לאימוץ). טיעוניה מבוססים היטב והיא מציגה חשיבה ביקורתית כשהיא מבחינה בין דעות לעובדות ומתמודדת עם עמדות מנוגדות. יחד עם זאת, מגוון הטיעונים אינו רחב (אין למנוע מאדם מידע על עצמו, הזכות של הילד לקבל פרטים גוברת על זכות ההורים המאמצים לפרטיות), והוא נתמך, בין השאר, באסוציאציות של הכותבת ("מצב של ילד שהוריו "עלומים" לעד מעלה אסוציאציות למדינות בעלות מדיניות חשוכה" – שורות 19–20).

ציון תוכן – 4 (בינוני-גבוה)

הערכת מימד הלשון

לשון החיבור בהירה וקולחת לכל אורכו וניסוחו ענייני והולם כתיבה עיונית. יש דוגמאות לשימוש הולם במבנים תחביריים מגוונים. הדקדוק והתחביר תקינים בדרך כלל, אולם יש דוגמאות ספורות לניסוח שהוא דיבורי באופיו או שגוי ("הנחיות חדשות של השירות למען הילד מרחיבות את הגדרת ה"סגירות" לכדי הזכות... "שורות 2–3; "בראיתו", שורה 19). בציון החיבור נלקחת בחשבון העובדה שהחיבור נכתב בזמן מוגבל.

ציון לשון – 4 (בינוני-גבוה)